לעילוי נשמת ר׳ אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ



TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

פרק ב' דאבות

שבת קודש פרשת מטות מסעי – ב' מנחם אב תשפ"ב Shabbos Parshas Matos Masei - July 30, 2022

פלג המנחה עש"ק – 6:46 | הדלקת נרות שבת – 7:58 | זמן קריאת שמע / מ"א – 8:50 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:20 סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:38 | שקיעת החמה שבת קודש - 15:8 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 9:05 | צאה"כ / לרבינו תם - 9:27

רבי דוד הוציא את מחשבתו אל הפועל. ובזה היום התפלל כוותיקיז, ולאחר מכז ירד אל התחנה הסמוכה להמתין על האוטובוס העושה דרכו אל היעד המבוקש, אר בהגיע האוטובוס, הבחין רבי דוד שבתור האוטובוס אינו נמצא מקום ראוי לישיבה כי אם אחורי אשה, כיון שכן וויתר על הנסיעה והעדיף לחכות על האוטובוס השני שאמור היה להופיע אחר שלוש רבעי שעה. אר בהגיעו הבחיז שוב באותה תקלה ושוב מנע עצמו מלהעלות על האוטובוס. והמתיז שוב על האוטובוס הבא, אז כבר היה ביכולתו להתיישב במקום הראוי לו. עלה ונסע עד מקום המאפי'ה. כשהגיע באיחור כשתי שעות משעה המדוברת שאלו אותו לפשר איחורו. כשהשיב לסיבת הדבר. הבחיז שאיז דבריו מתיישבים על לב הסובבים. וזעקה יצתה מנהמת לבו 'הרי מדובר באבזרייהו דג"ע'...

ולעת עתה לא אוכל לקצר במקום אשר אמרו להאריר. כי לדאבונינו יש איזה ישיבות מושג של ביז הזמנים באמצע ימי הקיץ. ודוקא באלו הימים שחרב היצר מונף בחוצות יוצאים רבים מבני הישיבות לפוש במקומות שרבתה בהם המכשלה. לפעמים כלל לא עולה על הדעת שיש לחקור על מהותו של אותו מקום בו רוצים להינפש. וכאשר באים נתקלים במראות אשר השלכותיו הם ירידה לבאר שחת. ואף אם כז עולה על הדעת לחקור על מהותו של אותו מקום. מ"מ איז בודקים את הדבר ביסודיות. וכשבאים נוכחים לדעת כי המקום פרוז למאוד. אר מאחר שכבר נמצאים שם קשה לעזוב את המקום. וכך מבלים זמן מה במקומות אלו אשר השלכותיה רואים אנו מידי שנה כאשר הורים שבורים ורצוצים באים לפני ובפיהם יללה על יקיריהם שהקדיחו תבשילם ר"ל.

ועל כז החכם ישים עיניו בראשו. ויהיה זהיר מאוד לבל יבוא במקום שאיז הוא יודע ברורות שרוח חכמים נוח מזה המקום.

שבט ושבט ליצא עמהם ולהתפלל, ולא היה די שישארו בתוך המחנה ולהתפלל שהרי בשעת שהיו לוחם המלחה היו צריכיז לראות שהיו אלף מכל שבט שהיו מתפללים בעבור הצלחתם. וע"י זה יקבע בלבם האמונה הנכונה בהשי"ת. ולא היו אומרים "כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה", רק היו מאמינים "כי הוא הנותז לר כח לעשות חיל". ועוד. דמי הם שיצאו למלחמה. רק הצדיקים גמורים. כמו שאמרו חז"ל (סוטה מד) "שכל המספר ביז תפילה לתפילה חוזר מעורכי המלחמה". הרי רק הצדיקים יצאו למלחמה. ואפילו הכי היו צריכיז להתחזקם שלא לטעות בכפירה זה ולומר "כוחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה". חזינו מזה גודל עבודת האמונה בהשי״ת, שאם הצדיקים גמורים היו צריכין חיזוק, על אחת כמה וכמה אנן יתמי דיתמי. צריכיז להתחזק בכל יום ויום להאמיז באמונה שלימה בהשי״ת.

וכאן גילה לנו התורה האופן להתחזק באמונה. והיינו ע"י עבודת התפילה. שכבר האריכו בספה"ק שעיקר עבודת התפילה אינו רק לבטא בשפתיו הבקשות. רק לבא לידי ההכרה שאיז לו על מי להשעז רק על אבינו שבשמים. וכיוז שאנו מכירים שהוא ית' לבדו עושה ועשה ויעשה לכל המעשים. לפיכר אנו מתחנז לו למלא בקשתינו. ולא די להתפלל רק פעם אחת ביום. אלא צריכין להתפלל ג' פעמים. שעבודת האמונה צריכיו חיזוק עד איז סוף. שעבודת האמונה צריכיו חיזוק בכל עת ובכל רגע. דכמו שהוא מצוה תמידית. כמו כז היא צריכה חיזק תמידית.

שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

ונקרב את קרבן ה' איש אשר מצא כלי זהב אצעדה וצמיד מבעת עגיל וכומו לכפר על נפשתינו לפני ה' (לא-נ) - במעלות הקדושה

רש"י פירש שזהו לכפר על הרהור הלב של בנות מדיז. והלוא ידע הקב"ה שאלו הרשעים חפצים לכלות כל חלקה טובה שבישראל. ויעשו ככל אשר לאל ידם החטיא את ישראל. ועל זה יצא עליהם הקצף. ואעפ״כ היתה הוראת שעה לבוא להלחם עמהם. ובהכרח מחלם הקב"ה על המכשולים העתידים לבוא על ידם. וא"כ שם מה הוצרכו לאחר מכן כפרה על אלו המכשולים? וי״ל שהן אמת שלא עברו" את פי השי״ת בעצם המכשול. אר עצם הידיעה שנוצר בהם ע״י רעת בנות מדיז גרם בהם קלקול גדול. ומחמת זה הדבר לא היה ביכולתם לעורר את רצונם הטבעי לעבודת השי״ת. כי אלו המחשבות היו מעוררים בהם רצונות הפוכים ובלתי רצויים: אלו הרצונות בקשו לבטל ע"י נתינת כלי הזהב לשם ה". בכר כיוונו לעשות פעולה של ביטול להשי"ת. ובכח זה בקשו לכפר ולזכר עצמם מאלו הסיגים שנתעוררו בקרבם. ולעורר שוב את האהבה הישנה.

בדור שלפנינו ראינו איר היו בעלי הנפש יראים מאלו הדברים. והתרחקו כמטחווי השת מכל חשש של פגם בקרושה. מסופר על **הגאוז הצדיק רבי דוד בהר"ז זצ"ל**. שבאחת השנים בערב פסח ביקש לאפות את המצות במאפי'ה רחוקה שבשכונת נבעת שאול' וכיון שחפץ היה בתנור ראשון סיכם עם בעל מאפי'ה שישמור עבורו את התנור ראשון ביום המסוים שבו כיוון לאפות את מצותיו, ובדעתו היה להשכים קום נזה היום ולהתפלל כוותיקיז בבית הכנסת 'זהרי חמה' ולאחר מכז יסע עם האוטובוס זל התחבורה הציבורית להשכונה המרוחקת בו ממוקם המאפי'ה.

ליסודים סאות חרב אברחם דניאל ליסודים מאת חרב אברחם זמאל אברחם אברחם אברחם אברחם אברחם אברחם

אלת לממה אלת לממה לכל ממות ישראל תשלחו לצבא ... (לא-ר) בענין עיקר הצלחה של האדם

דרשו חז"ל (ב"ר כב, ב) שהיו ג' אלפים לכל שבט ושבט שהלכו למלחמה. אלף לכל שבט ללחום המלחמה. עוד אלף לכל שבט שהיו משמרים את כליהם. ועוד אלף כל שבט ושבט שהלכו להתפלל בעבור הצלחתם. והק' **הגאוז ר' יחזקאל לעוינשטייז** זצוק"ל (אור יחזקאל אמונה עמ' ק"פ) דלכאורה יפלא. שהרי מלחמת מדיז היה מלחמת מצוה, שיצאו על פי דבר השי"ת ליקח נקמתו במדיז. וא"כ בטוח שיצאו מנצחים במלחמה שהרי שלחם הקב"ה לקחת נקמתו מהם. וא"כ מדוע הוצרכו לצאת להתפלל ולבקש נצחון והלא הובטח להם כי יטלו נקמה במדין? ועוד הק'. שמדברי חז"ל משמע שיצאו ממש למלחמה להתפלל. ומדוע הוצרכו לצאת ממש להמלחמה להתפלל. הלא היו יכוליז להתפלל בתור המחנה?

וביאור העניז. שטבע של האדם לומר כשמצליח במעשה ידיו – ״כוחי ועצם ידי עשה את החיל הזה". ולומר דבר זה הרי הוא כפירה גמורה. שאנו מאמינים "כי הוא הנותז כח לעשות חיל", וכל הצלחתו של כאו"א הוא אר ורק מאת השי"ת. וא"כ. כשיצאו מלחמה לעקור הר כפירה. ולקבוע בלבם הר האמונה הנכונה. היו צריכיז אלף מכל

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (49), Separation of Meat and Dairy. Bittul: Nullification. Chaticha Naasis Neveila. One of the relevant kashrus rules regarding mixtures and bittul is called "Chaticha Naasis Neveila" [also known in short as "Chanan."] This means that when *bittul* cannot take place because of a lack of sixty, the whole mixture, even the *heter* content, becomes forbidden and if it is later mixed with heter, it requires sixty times the amount of the whole first mixture to apply bittul. This rule has different details for 1) mixtures of basar bechalay, 2) mixtures of other issurim, and 3) mixtures of heter into heter such as milk into water, and that mixture fell into meat.

Basar Bechalav. The classic case of *Chanan* is *basar bechalav*. For example, if 1 unit of cheese melted into 9 units of meat, both ingredients turn into a new issur of basar bechalay. If this now falls into other foods, bittul can only take place if there is sixty times the ten units of food. In this case it is a clear *Torah issur* because each of the ingredients was permitted and turned assur. **Other Issurim.** If 1 unit of *treif* meat gives its taste into 9 units

of a kosher food, that mixture is prohibited. If this in turn falls

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – כתובות דף יח:

יאגוסים מחמת ממיז' - If עדים 4 who signed on a שטר come to "אנסים מחמת ממיז' - If אנסים יועדים 5 - "אנסים מחמת ממיז' being threatened with a monetary loss if we didn't sign, or we took a bribe to sign, they are not believed & the document remains valid. The *gemara* says one may not incriminate himself that he did an *aveira* because "אין אדם משים עצמו רשע". **Rashi** explains that one may not implicate himself because he is related to himself (אדם קרוב אצל עצמו) & iust like one may not testify about a relative, so too one may not testify about himself.

says, since we say אדם קרוב אצל עצמו, it seems that if he wasn't considered related to himself his אדם שנייה, אין ה' אלחני Why? According to his own testimony he is a ישר אין אין אין אין אריי אין ארויז אין R' Elchanan says he has since done Teshuva & is now not a rasha. So, just like he wouldn't be able to say about a קרוב אצל עצמו on himself because אדם קרוב אצל עצמו.

The Gemara וב"מ גיז brings a Mishnah that if 2 עדים testify that Reuven ate cheiley (seemingly) accidentally & he should bring a chatas & Reuven says I did not eat it, the Chachamim say he is believed. This is because he has a מינד & could've said I did eat it, but I was a מינד & would be patur from bringing a korban (only a אידים brings one). So now also, he is believed to contradict the עדים & say he did not eat it at all. איז א asks what kind of איז אדם משים עצמו רשע is this? How could he have said he ate it במזיד - he would not be believed to say that, because איז אדם משים עצמו רשע answers that by saying מזיד הייתי, he is not making himself pasul, rather his intention is to do teshuva & refrain from bringing חולני לעזרה, so he is believed. ה' adds that *Tosf*os in *Yevamos* learns differently & says if one is not saying something ה' אלחע, then קרוב אצל עצמי nads that *Tosf*os in *Yevamos* learns differently . apply & he is believed. That's why מזיד הייתי is מזיד הייתי ושטר. But saving on a שטר "I was a pasul when I signed." that is הרוב so since he is a בתורת עדות. to himself he is not הודאת בעל דיו כמאה עדים explains that even though we have a rule that הודאת בעל דיו כמאה עדים explains that even though we have a rule that הודאת בעל דיו כמאה עדים. himself, this is only regarding money (במנון). But to testify on oneself that he is a פסרל or an עניש or that he is a פסרל, one is not believed.

The מלקות זס מיתה based on one's testimony about himself, only on the מלקות זס מיתה based on one's testimony about himself, only on the basis of testimony from 2 witnesses. The מזירת הכתוב on this Rambam says that even though the Rambam says it's a גזירת הכתוב maybe I can give a hat הקב"ה It is. הנפשות לי הנה - יחזקאל יח'ן. As it savs מעמה The reason one cannot incriminate himself is because we don't own our. "קצת טעם" has נפש so a נפש so a נפש so a הודאה will not work on what is not ours. But money, since it is given to us to control, we say

(1) יו"ד צב:ד (2) רמ"א שם (3) יו"ד צד:ו

R' Elazar Simcha Wasserman zt"l (brought in Kovetz Hearos) writes:

'יירד הגבל ומחה על כתף ים כנרת קדמה" - There are two seas in Eretz Yisroel. One is the Kinneret (Sea of Galilee) and the other is *Yam Hamelech* (Dead Sea). The Dead Sea is a 'Mekabel' it only takes from other bodies of water, but does not give of its own to others. That is why it is very salty and 'Dead'. The Kinneret does not only accept other waters but also gives of its own to others and that is why it is considered alive. The lesson to be learned is that a giver is always alive!"

A Wise Man would say: "To build a friendship takes time and so many years. To ruin it, just seconds."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

דר"ל Before משיח the challenges will be many!! 103.885+ & the ONLY path is to be Truthfully w/HIM through ממ"מ & במ"ו (sign! too!)

855.400.5164

TORAH TAYUN on Transaction A MUST HAVE

מאת הגאון פוזיר הדב בו זין ווו ב-...
ראש כחלל עסרת חיים ברוך, קליבלנד הייסס
ראש כחלל עסרת חיים ברוך, קליבלנד הייסס into another food, there is a difference of opinions between Shulchan Aruch (1) [Sefardim] and RM'A (2) [Ashkenazim]. The *Mechaber* holds that the last mixture only needs sixty to nullify the original issur. It is not like basar bechalav where both entities were permitted and turned assur. Here, there is only one forbidden taste that infiltrated another food, which stays *muttar*, and cannot practically be eaten because of the taste inside, but not because it is essentially assur. The RM'A holds that the Rabanan made a decree in this case to require sixty times the whole issur as a decree not to be lenient by basar bechalav. Ashkenazim rule like the RM'A, just that by cases of liquids [treif gravy into kosher chicken soup] in situations of great need, we are lenient not to require sixty against the whole mixture because we combine an opinion that by **Heter Into Heter.** All agree that the rule of *Chanan* does not

apply by heter into heter. For example if one unit of butter was melted into nine units of potatoes and later they were put into a cholent, bittul is achieved by sixty times the one unit and there is

liquids there is no *Chaticha* [piece] to become *neveila*.

no need to nullify the rest (3).

מעשה אבות סימו

וימסרו מאלפי ישראל אלף לממה שנים עשר אלף חלוצי צבא ... (לא-ה)

The Pandemic took a toll on all of us. We lost loved ones and our sense of connection and togetherness. Many of us also lost our Parnassa. In Eretz Yisroel as well, many were impacted by Covid. Tour guides were among the most affected by the disappearance of tourists. Meir, a licensed tour guide, found himself with more time on his hands than he had planned for and it was truly a tremendous *simcha* when tourists began to flock back to the Holy Land a full year later, around *Pesach* time.

Not long ago, Meir was privileged to take a family to Chevron (Hebron). After seeing the city, they stopped at the Gutnick Center for lunch. The food is excellent, and the location is perfect. The eatery even has a wonderful non-eating option. You can purchase a coupon, redeemable for one pizza pie. Yet, the pizza pie is not for you. The pizza coupon is specifically sold to benefit the soldiers who risk their lives daily to protect those who visit Chevron and the *Mearas HaMachpelah*. You purchase a coupon, and when you leave the center, you give it to a group of soldiers as a small token of *Hakoras HaTov* (gratitude).

Meir brought his small group to the Gutnick Center for lunch and while he was there, he noticed a *Chassidish* couple enjoying their pizza. He observed that the man was holding not one but two pizza coupons. As he walked past their table, he called out in a friendly tone, "Shalom Aleichem," to which the man smiled and replied, "Alaiychem Shulem."

Noticing Meir's tourist license hanging from his neck, the man took the opportunity to ask Meir some questions about the Mearas HaMachpelah. Amidst the conversation, Meir asked him, "Where are you from in the States?" The Chassidish man with the long "gekrazzled pevos" answered that he is from Kirvas Yoel in Monroe.

"I assume you are a Satmar Chassid," Meir offered and the man nodded enthusiastically. With a twinkle in his eye, Meir said, "I see that you purchased two pizza coupons for the soldiers. Should I assume that you support *Tzahal* and its soldiers?"

Our Chassidish friend became very serious as he answered, "What I think of the Tzahal is irrelevant. At this moment and at this place, our ideological differences are not important. What is timely and essential is for me as a *chassid* and for all *Yidden* who are here, to have *Hakoras HaTov*. My purchasing coupons for the soldiers has nothing to do with ideology or approval. These boys are protecting us as we speak, as we sit here and eat. Without them putting their lives at risk every day, we would not be able to visit Chevron and daven at the burial site of our Avos Hakedoshim. If the Rebbe zy"a himself was here now, he would have bought all the available coupons. He was very careful about Hakoras HaTov, and his sense of gratitude was boundless. Of course, I bought coupons for the soldiers. Hakoras HaTov doesn't distinguish between a shtreimel and an army helmet. It is the least I can do for these brave *Yidden* who protect us." He suddenly stood up and said to Meir, "Come, let us go together to give the soldiers our coupons. I see you have purchased one as well."

They walked out into the bright sunlight and immediately came across a group of soldiers. The Satmar chassid placed one ticket into the hand of one of the soldiers. "Yasher Koach, Todah Rabah!" he exclaimed, with great emotion.

The soldier looked at the *chassid* and answered, "A groisen dank." (Thank you in Yiddish)

The chassid looked shocked; he wasn't expecting the young IDF soldier to answer in Yiddish! The soldier continued as he noticed the surprised look on his benefactor's face. "Ich bin oich fun Anshei Shlomeinu!" (I am also part of "our tribe").

The chassid from Monroe recovered quickly and answered on the spot, "Avada, vos is di shayla!" (of course, you are, what's even the question?) The three of them - Meir, the *chassid* and the soldier - all smiled and embraced. A sense of unity and togetherness enveloped them. They laughed and celebrated their familial connection, realizing once again that "so much more connects us than divides us." For a too-brief moment, they were no longer ideological rivals. They were brothers who loved each other. And as they bonded with true love, Avraham, Yitzchok, and Yaakov, who were just a few yards away, smiled and nodded their heads in approval. And Moshiach's footsteps came closer and closer... (Rabbi R. Y. Eisenman, Olami Resources)

תורת הצבי על הפטרות A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY ההכל ויהכלו (ירמ׳ ב-ה)

Yisroel's adverse actions that set them on a path of devastation and the destruction of *Yerushalavim* and the *Bais HaMikdash*. Interestingly, in his prophecy, Yirmiyahu declares, "They went after futility and themselves became futile."

Rabbi Dr. Mendel Hirsch zt"l quotes in the name of his father, R' Shamshon Raphael Hirsch zt"l, this declaration of Yirmiyahu is from the shortest descriptions of what occurred to the Jewish Nation throughout the generations. It is meant to serve as a profound lesson for the future that no matter what a person does in life, the single most important thing is for him to be productive. Jewish and non-Jewish alike, in old and modern times. The aims and goals we must

In this week's Haftorah, Yirmiyahu HaNavi describes Klal strive for are to be productive in our lives. For Klal Yisroel this means engaging in *Torah*, *Avodah*, and *Chessed*, while for gentiles it has an entirely different meaning. Nevertheless, Yirmiyahu's terse message is to never fall into futility.

> Ray Hirsch explains that it is true to say that the draw towards idol-worship was practically impossible to ignore. nevertheless, the problem was that even though they may have accidentally slipped into the futility of idol-worship through enticement, they ended up embracing it entirely making themselves complicit, and by extension, futile.

Taking note of their faults, it is important for us to remember that no matter how many times a person sins, he always has the choice to get himself back up and repent

ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה ... (לג-מז)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE

R' Tzvi Pesach Frank zt''l (Har Tzvi) explains these words homiletically. Someone who travels away from the Torah which was given at *Har Sinai - "ויסעו* ממדבר סיני" - has no protection and will eventually wallow in the world of *taava* - "מיחנו and perhaps the *Torah* specifically named it, *Kivros Hataava*, the burial of *taava*, *Taavos* – worldly - בקברות התאוה temptations - can be like quicksand, burying a person alive if he does not scrupulously cling to the *Torah's* ways. (See *Avos* 4:28: "הקנאה והתאוה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם") One who wishes to remain pure, must constantly strive to maintain his connection to the *heilige Torah*, as stated in *Kiddushin* 30b, if the *yetzer hara* confronts you, *shlep* him to the *beis medrash*.

With this principle he continues and explains the well known contradiction we find regarding the cause of the destruction of the first Beis Hamikdash. The Gemara (Bava Metzia 85b) says, the reason was unknown until Hashem Himself revealed that it was "על עובם את תורתי" - because they abandoned my Torah. The Gemara in Yoma though says that everyone seemed to know that the cause was the transgression of the three cardinal sins. Seemingly a most blatant contradiction! Firstly, the causes are different. Second, was it a secret or did everyone know the cause?

He reconciles this discrepancy as follows. The actual reason, was the אנ עבירות חמורות. However, the root cause of *Bnei* Yisroel stooping so low to be able to be עובר them, was unknown until Hashem revealed it. When Yidden are distanced from the קדושה of the *Torah*, they may easily succumb to a spiritual decline.

As this Shabbos begins the Nine Days and coincides with Shabbos Chazak, let us all strengthen our limud haTorah which will, no doubt, hasten the geula b'karov!

משל למה הדבר דומה שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך ... (ימ-ב)

משל: While taking care of an errand late one night, Moshe rounded a corner a little too fast and his side-view mirror hit an old man walking on the side of the road. Unfortunately, the man did not survive the fall. Moshe was arrested and found guilty of unintentional manslaughter, for which the court ruled

that he must go into exile; to an עיר מקלט - a city of refuge. A little city in the *tzafon* (north), consisting of just a few thousand people, became Moshe's new home. Things were far from pleasant. If he ever needed anything from the big supermarket in the neighboring city, well, he just had to ask a friend to get it for him. He could not leave. No vacations. No weddings. No traveling. Nothing outside the city exits. remotely, but life just became vanilla after a while.

Actually, there were a few fellows like Moshe living in the sincere, cannot penetrate the high heavens!

city. Feeling their shared pain, a volunteer from another town came every week to "cheer" them up. Every Thursday night, an older woman came with herring, cholent, kugel and everything else that goes along with it. A true erev Shabbos feast. So at least they had something to look forward to every week. Such was the life of someone who killed another Jew by accident, during the times of the *Beis HaMikdash*!

נמשל: Chazal tell us that a person who was forced into exile had to stay there until the *Kohen Gadol* died. Therefore, his mother would bring food so that those exiled wouldn't pray for the death of her son. Obviously, a little *cholent* once a week would not stop the miserable exiles from praying. However, since they did have somewhat of an excitement from her food to look forward to, their prayers would not Moshe did succeed, however, in procuring a job working come from the depths of their heart. This is what she accomplished. A prayer that is not one hundred percent

ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבם EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM מנשה בן יוסף ערי הארץ סביב וגו' (לב-לנ)

Reuven, Gad and half of the tribe of Menashe wished to live on the other side of the Yarden, and not in Eretz Yisroel proper. Moshe was not happy with this idea but nevertheless, he acquiesced to their wish.

Sefer Shivtei Yisroel points out that these three tribes were all first-borns. Reuven was the first-born of his mother and father; Gad was the first-born of his mother Bilha, and Menashe was the first-born of Yosef. First-borns are often leaders with lots of energy and ideas, but there is a great danger that could result from these attributes. When Yaakov Avinu blessed his children, he rebuked Reuven saying: "פחז כמים אל תותר" - Because of your impulsivity you will lose out. Indeed, Reuven lost the *Kehunah* and the *Malchus!* Quite a significant loss! We see many other first-borns in the *Torah* with a similar *middah* of impulsivity: Kayin, Esav, Yishmael. All very strong, powerful - and impetuous - people.

When Reuven, Gad and half of *Shevet Menashe* saw the eastern side of the *Yarden*, they immediately wished to reside there. They saw good farming land and place for their sheep to graze and they grabbed for it. Chazal teach us that from such an impulsive attitude, one loses out. Furthermore, points out the **Shivtei Yisroel**, because of their impulsivity, these two-and-ahalf tribes lost out on the *mitzvah* of *Bikkurim*. The whole idea of *Bikkurim* is that after one plants, plows, sows and tends to his seedlings, he finally merits to see the fruit sprout. Now, although he is excited and wishes to enjoy the "fruits of his labor," he does not grab it right off the tree and eat it. He cannot impulsively take what he thinks is rightfully his. No, first, he ties a red string around it and announces, "This fruit is for Bikkurim, so that I can thank Hashem for all the good He has given me."

Unfortunately, this special *mitzvah* was lost to the tribes of Reuven, Gad and half of Menashe, for one who acts with too much haste - in the end loses out! May we all take this lesson to heart - and appreciate what we are given in its proper time.